

Datum: 25.07.2021
Medij: Večernje novosti
Rubrika: Aktuelno
Autori: ? ? Branko PUZOVIĆ
Teme: likovno stvaralaštvo

Naslov: Slike pred kojim se divimo

Napomena:
Površina: 323

Strana: 23

ИЗЛОЖБА ВЛАДИМИРА ВЕЛИЧКОВИЋА У МОДЕРНОЈ ГАЛЕРИЈИ ВАЉЕВО У ОКВИРУ ПРОГРАМА "ЈЕДАН АУТОР ЈЕДНА СЛИКА"

Слике пред којим се дивимо

Приказано његово дело "Простор-Фигура VII", из збирке САНУ

■ Бранко Пузовић

Владимир Величковић (1935 - 2019)

У МОДЕРНОЈ галерији Ваљево, у оквиру програма "Један аутор једна слика", јуче је отворена изложба Владимира Величковића (1935 - 2019) - "Ефекат Феникс". Приказано је његово дело "Простор-Фигура VII", из збирке Српске академије наука и уметности.

Акрилик на платну, димензија 300 x 195 центиметара, припада циклусу слика "Простор", означеных различитих сигнатурама, које су настале током

ПАРИЗ

ПРВУ самосталну изложбу Владимира Величковића имао је у Музеју савремене уметности у Београду 1963. године. После добијене награде на Париском бијеналу 1965. године, сели се у главни град Француске, где је био професор на Ecole nationale supérieure des Beaux-Arts de Paris. Био је члан САНУ, учествовао на значајним светским смотрама уметности. Преминуо је крајем августа 2019. године у Сплиту.

седме и осме деценије прошлог века. Изложба "Ефекат Феникс" биће отворена до 20. септембра.

- Када гледате Величковићеве слике, претпостављам да већина има исти став, да су то слике пред којима се дивимо - рекла

је историчарка уметности Наташа Кристић на отварању изложбе. Дивимо се ликовности, конструкцији, начину на који су настале, или би их ретко ко понео кући. Управо зато што оне представљају неку форму епицентра насиља, агресије и свега разорног што, на жалост, обитава у људској природи. Величковић има једну необичну тврдњу, каже да слика агресију управо зато што је њен свједок. Он не сматра да агресију треба величati, или сматра да је агресија оно на шта треба упућивati.

Наташа Кристић истакла је да се метастаза насиља и одсуство жудње за поседовањем слике намештају као примарне асоцијације везане за сликарски опус Владимира Велич-

Фото В. Јовановић

ковића, који је иначе дипломирао 1960. године на Архитектонском факултету у родном Београду. Од 1962. до 1963. године био је сарадник Мајсторске радионице Крсте Хечедуша у Загребу.

- Његово сликарство отвара једну од примарних теза везаних за припаднике људског рода, да

без обзира на то што смо себе означили као умна бића, што нам је разум дат као потенцијал да нађијемо наше примарне потребе и нагоне, историја човечанства, свих цивилизација, укључујући и период у ком ми живимо, непрестано је испуњена ратом - рекла је Наташа Кристић. ■

